61e jaargang — N° 41. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag 23 Mei 1914.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.
Een maal » 3 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

PENSIOENEN.

Dank aan het hardnekkig optreden van den wakkeren Minister Hubert, hebben de katholieken, niettegenstaande de onthouding van liberalen en socialisten, toch de nieuwe wet op de sociale verzekeringen in de Kamer van volksvertegenwoordigers kunnen stemmen. Wij hebben dus de gegronde hoop dat de aanstaande verkiezingen eene zegepraal zullen zijn voor de katholieke partij en dat binnen eene maand of zelfs binnen korte dagen ook de Senaat, die voortwerkt, op zijne beurt de nieuwe wet zal stemmen.

∴

Ziehier wat het artikel 27 (een der voornaamste van de wet) bevat :

Alle Belgen, die geboren zijn vóór het jaar 1843 en die vroeger in de omstandigheden waren om het ouderdomspensioen van 65 fr. te bekomen, ontvangen van af aankomend jaar 120 fr. per jaar, in plaats van 65 fr. per jaar.

Man en vrouw, die te zamen wonen, ontvangen dus 240 fr. in plaats van 130 fr.

∴

De personen, geboren tusschen de jaren 1843 en 1848, ontvangen hetzelfde pensioen van 120 fr. per jaar, mits 18 fr. gestort te hebben in drie jaar tijds. Zouden zij dat verwaarloosd hebben, dan kunnen zij dit nog herstellen, doch moeten dan wachten op hun pensioen totdat zij, op 3 achtereenvolgende jaren, 18 fr. te samen gestort hebben.

∴

De personen, geboren tusschen de jaren 1849 en 1875, bekomen ook nog het pensioen van 120 fr. per jaar, doch zij moeten ieder jaar 6 fr. gestort hebben.

Voor ieder jaar gedurende hetwelk zij geene 6 fr. gestort hebben, zal het pensioen met 4 fr. verminderen : b. v. iemand die één jaar zou overslaan, bekomt in plaats van 120 fr. slechts 116 fr. ; iemand, die twee jaar zou overslaan zonder storten 112 fr. enz. enz.

∴

Eindelijk, de personen geboren tusschen de jaren 1875 en 1896 bekomen ook nog kostelooze pensioenen in dezelfde voorwaarden, doch voor dezen vermindert dit pensioen met 5 fr voor ieder jaar na 1875. Bij voorbeeld, de personen geboren in 1876 bekomen 115 fr., die in 1877 geboren ontvangen 110 fr., die in 1878 geboren ontvangen 105 fr. enz. enz.

∴

Zullen dus de jongeren minder hebben dan de ouderen ?

Wel neen, integendeel. Want boven het kosteloos pensioen van 120 fr., ontvangt ieneder nog het pensioen dat hem bekomt wegens zijne eigene stortingen.

Een persoon, die thans 60 jaar oud is, zal eigenlijk 133 fr. pensioen ontvangen ; een persoon thans 55 j. oud 152 fr. — een persoon nu 50 j. 168 fr. — een persoon nu 45 j. oud 182 fr. — nu 40 jaar, 195 fr. — nu 35 jaar, 195 fr. — nu 30 jaar 208 fr. — thans 25 jaar oud 225 fr. Eindelijk de kinderen, nu 12 jaar oud, zullen ongeveer 350 frank per jaar ontvangen.

Binnen kort geven wij meerdere inlichtingen. Wij drukken intusschen de hoop uit, dat ons wakker ministerie de volledige zegepraal moge behalen met ook in den Senaat deze wet, de schoonste die in ons land ooit werd gestemd, onveranderd te aanvaarden.

Wie verstandig en geldig wil stemmen, maakt één puntje zwart

onder nummer 1

De Brusselsche suikerij.

De teelt der Brusselsche suikerij of witloof heeft sedert eenige jaren eene groote uitbreiding genomen. Eerst beperkt tot de omstreken van Brussel, beslaat zij thans 300 hect. en is zij een weinig overal binnengedrongen in de omstreken der groote middenpunten.

Zij is een gezond, sappig groensel, die gedeeltelijk gewonnen wordt in den winter, als alle andere groenten zeldzaam zijn. Men komt ze thans op al onze markten tegen, en niettegenstaande dat, wordt in volle opbrengst dagelijks of geveer vijf wagons suikerijplanten uit Brussel naar Parijs verzonden.

De teelt wordt in tweedeelen verdeeld: de voortbrengst der wortel en de vorming der suikerij. De teelt der wortel is onderworpen aan dezelfde zorgen van den grond, bemesting en onderhoud als de andere wortelachtige groenten. De grond moet diep omgegraven worden, doordringbaar, en rijk aan mestaarde en voedzame bestanddeelen zijn. Het stalmest moet zooveel mogelijk vermeden worden, anders stelt men zich bloot gekloven wortels te hebben. In de lente moet men op de omspitting, per aar toedienen : 6 kg. superfostaat en 3 kg. potaschsulfaat, en bij de bewerking van den grond voor de zaaiing 3 kg. ammoniak sulfaat. Deze laatste meststof zal eene goede groeiing onderhouden en zal met de medehulp van het potasch en het fosfoorzuur eene opbrengst van dikke wortelen verzekeren.

De zaaiing mag niet voor 20 Mei gedaan worden, en wordt voortgezet tot in de eerste dagen van Juni ; zoo men vroeger begint stelt men zich bloot vele wortelen in zaad te zien opschieten. De rijen moeten op 30 centimeters afstand van elkander zijn, en de planten in de rijen op 15. Tijdens de groeiing doet men omspittingen en schoffelingen. Het uitdoen geschiedt in October en de bladeren worden afgesneden op 2 centim. van de wortelkroon, om de oogen niet te kwetsen die de suikerij moeten vormen. Na 1 of 2 dagen op den grond gedroogd te hebben kunnen de wortelen geplant worden. Men graaft eene voor van 40 centm. diep, omtrent 1 m. breed, en de lengte volgens de hoeveelheid planten. Deze worden loodrecht nevens elkander geplaatst, zorg dragende de wortelkronen op dezelfde diepte te zetten. Men dekt ze met eene laag fijne grond van 30 centim. dikte, de zijden van den hoop moeten schuins zijn om het wegloopen van het water te vergemakkelijken. Als men den hoop met eene goede laag mest bedekt, kan men rond half Januari suikerijplanten bekomen

Om onafgebroken suikerij te hebben van de herfst tot de winter, beoefenen de groenselteelders de gedwongen of geforceerde teelt bij middel van mest, van vensterramen, van warmtemeters of in serren. Om schoone suikerijplanten te bekomen mag men de temperatuur van 15° niet overtreffen.

JEAN BLOUX
Landbouw Ingenieur

ALLERLEI NIEUWS.

GEEN goede koffie is er mogelijk zonder goede chicorei. De liefhebbers van eene goede tas zullen dus de Trappisten Chicorei Vincart gebruiken. Men vindt ze overal.

— DE ZAAK-COLFS TEGEN DE STAD BRUSSEL. — De rechtbank van Brussel heeft eindelijk in hare zitting van 16 Mei, haar vonnis geveld in deze zaak : aanranding en verwonding van den achtbaren Volksvertegenwoordiger tijdens eene kieswoeling, bij het verlaten der zaal «Patria».

De stad wordt veroordeeld tot schadevergoeding ten bedrage van 60,000 fr., met voorbehoud van verhooging dier som in geval van eventueele verergering van den toestand des slachtoffers.

De stad is tevens tot de kosten veroordeeld, min een vijfde ten laste der gemeente Sint-Jans-Molenbeek.

— 't Leven is een harde strijd,
Waarin ik lang reeds was bezweken.
Zoo ik niet van tijd tot tijd
Jacques Neets **Wit stoopke** aan kan spreken

— WERELDREIZIGERS. — Donderdag morgend, werden vier knapen leerlingen van een instituut van Manage, de genaamden Armand Brassine, 15 jaar, wiens vader hotelhouder is te Mont-Saint-Jean (Waterloo) ; Lambert, 11 jaar, wonende bij zijne moeder, postbediende, te Brussel-Center, Georges Martin, 15 jaar oud, verblijvend te Boussu en Roger Declerck, 14 jaar, die bij zijn oom, den heer Declerck, te Gent woont, halfdood van den honger, blauw van koude, zwerverd te Parijs, op de kaai de Valmy aangetroffen.

Een agent leidde de kinderen naar het policiebureel mede.

Daar verhaalde de kleine Declerck, dat op 7 Mei laatst, zijn oom hem te Manage een bezoek bracht en hem als belooning voor de goede punten die hij behaald had, een frank gaf.

De kleine vond dat hij nu al heel rijk was. Hij dacht eraan de reis rond de wereld te doen en sprak er aan zijne kleine makkers van. Deze besloten, hem te vergezellen

's Nachts slaagden zij erin, uit de kostschool te vluchten.

Om aan eten te geraken, zorgen zij in de hoeven. En, na heel wat wederwaardigheden, landden zij te Parijs aan.

De noodige maatregelen zijn getroffen om den kleinen weer naar de kostschool of naar huis te sturen.

WATERDICHTE KLEEDEREN IN ALLEN AARD. Tapijten, linoleum, karpetten, tafellakens, enz. Fabriek J. BOVIER, Sint-Jan Plaats, 37, *LUIK*.

— BERGEN EN ZEEDIEPTEN. — Het mag wel verondersteld worden van algemeene bekendheid te zijn, dat de oppervlakte van de zee, in het algemeen van het water op onze aarde heel wat grooter is, dan die van het land.

De hoogste berg der aarde is de Mount Everest, in het Himalaja gebergte (Engelsch-Indië). Deze reuzen bergtop verheft zich 8800 meters hoog.

Als men nu eens nagaat wat de grootste diepte is der zee, dan zal men bemerken, dat de Oceaan over het algemeen de landen, welke zich aan zijnen oever bevinden, gemakkelijk in zich kan opnemen. De grootste diepte van de zee is de zoogenaamde Nero-diepte in de Guankuil, ten Zuid Oosten der Marianne-eilanden. De zee is op die plaats 9600 met. diep.

Gemiddeld verheft het vasteland zich 680 meters boven de oppervlakte van den Oceaan. Daar tegenover staat, dat de Oceanen gemiddeld een diepte hebben van 3500 meters, zoodat ze dus ruim 5 maal de aarde, welke zich boven de oppervlakte bevindt, zouden kunnen bevatten.

Was de oppervlakte van de aarde overal gelijk, dan zou er dus water genoeg zijn in de wereldzeeën, om de aarde overal te bedekken met een laag water van 2670 m.

— MEN verzoekt ons aan de bejaarde dames te herinneren dat de purgeer Pil Walthéry een zeker en gemakkelijk middel is om hen te vrijwaren en te genezen van de ziekten van hunnen ouderdom (duizeligheden, hoofddraaiingen, schele hoofdpijn, verstoptheid, bloedgebrek, enz.) 1 fr.

∴ KIEKENS KOOPEN. — Eene huisvrouw die volk verwachtte ging kiekens koopen. Er lagen er een vijftal gereed.

«Zeg, baas, wat kost zoo'n kieken ?»

«Vijf frank»

«Zoek er mij eens drie uit ; de taaiste zijn wel genoeg, 't is toch maar voor vreemden».

De baas knipoogde glimlachend en scheen te verstaan. De drie taaiste kiekens lei hij plechtig terzijde, gereed voor het inpakken.

«Och», zei de koopster, «ik ben van gedacht veranderd : ik zal liever deze twee maar nemen».

Of de baas opkeek.

∴ ALLES EN TOCH NIET ALLES. — De dokter komt haastig uit de ziekenkamer van den suikeroom en ontmoet een der neven : «Eilaas ! mijnheer», zegt hij, gij moet u aan alles verwachten».

«Aan alles niet, dokter», klonk het antwoord ; «er zijn nog andere erfgenamen».

∴ TE PROPER. — «Ik heb gehoord dat ge sedert gisteren zonder dienst zijt ! Om wat reden ?»

«Omdat ik te proper was».

«Hoe zoo ?»

«Wel, ik had al de flesschen wijn in den kelder afgewasschen, omdat ik eens hoorde dat ze daar reeds 20 jaren zoo lagen».

∴ EERST DE VROUWEN ! — Toen Pinnekens Felen nog pompier was, brandde het in een groot kleerenmagazijn te Brussel. Een heer riep uit een venster der derde verdieping, om uit den brand gered te worden...

Eerst de damen ! riep Felen, en hij bracht eene gekostumeerde pop buiten !!

— KOSTBARE ONTDEKKING. — Dank aan de ijzerhoudende Pil van Dr Raphaël, vinden de zwakste en de meest bloedarmoedige personen terstondt eetlust, frissche kleur, kracht en gezondheid weer, 1 fr. 75 overal.

— BANDIETERIJ TE KOEKELBERG. — EENE VROUW GEKOORD DOOR DRIE GEMASKERDE BANDIETEN. — Zaterdag morgend, om 2 1/2 ure, had de genaamde Moerenhout, lantaarnaansteker, wonende Hercolinstraat, te Koekelberg, zijne woning verlaten om zijnen dienst te doen.

Toen hij een uur later terugkeerde, vond hij zijne vrouw uitgestrekt op haar bed liggen, aan armen en beenen gebonden en met eene prop in den mond.

Op zijne hulpkreten kwamen geburen toegesneld, die de bewustelooze hare banden losneden en haar de noodige zorgen toedienden.

De heer policiekommissaris die spoedig ter plaats was, ondervroeg de vrouw Moerenhout, die aan eene hevige ontroering ten prooi was. Zij verklaarde dat toen haar man nauwelijks de kamer had verlaten, drie gemaskerde kerels binnensprongen. Zij dreigden haar te dooden, indien zij eenen enkelen kreet slaakte.

Middelerwijl werd zij door de bandieten gebonden en eene prop in den mond geduwd. Vervolgens braken de kerels de meubels open en stolen een beursje geld, dat eene som bevatte om eene betaling te doen en eenige juweelen.

Het parket is Zaterdag namiddag ter plaats geweest ; men heeft tot hiertoe geen spoor der bandieten.

— SCHRIKKELIJK ONGELUK TE KEMSEKE. — Zaterdag nacht is de gemeente Kemseke in opschudding gebracht door een verschrikkelijk ongeluk. Op den wijk «Trompe» woont landbouwer Jozef Beck, vader van een talrijk huisgezin.

Over eenigen tijd had hij het bezoek ontvangen van kiekendieven. Meenende dat deze nog zouden terugkeeren, had Beck zich een geweer aangeschaft, dat hij elken nacht geladen naast zijn bed plaatste. Men vertelt zelfs dat hij den haan van het geweer overtrok om zoo, indien het moest, rapper te kunnen schieten.

Vrouw Beck werd Zaterdag nacht rond 2 ure, plotselings uit haren slaap gewekt door het geknal van een schot. Een afgrijselijk schouwspel vertoonde zich aan haren oogen. Haar echtgenoot, die nog te bed lag, had het hoofd doorboord. Hij gaf geen teeken van leven meer.

De ongelukkige vrouw riep om hulp en geburen kwamen toegeloopen.

Een dokter werd in der haast verwittigd. Deze kon niets dan den dood vaststellen. Gansch de lading van het geweer had hem in de hersenen getroffen.

Men veronderstelt dat de ongelukkige al slapende den arm uit het bed gereikt heeft en het geweer heeft doen afschieten.

De droefheid van de vrouw en de kinderen is onbeschrijfelijk.

Rond 3 ure 's morgends kwam de burgemeester en policie ter plaats de noodige bestatigingen doen. Het parket wordt verwacht.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers, Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijkestraat Brussel. — Telefoon 4925.

CACAO DE BEUKELAER

— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

— **Magazijn van schoenen, Nationale Laars, 1, St-Gillisstraat Luik (Firma Bouchat)**. — Engelsche en Amerikaansche schoenen, nieuwe vorm, in alle soort en maat, laatste nieuwigheid.

—o— **Boomen voor weiden en hoven**. — V. BODSON, boomkweeker, *le Préal Herstal*. — Kataloog op aanvraag.

VALLENDE ZIEKTE, ZENUWZIEKTEN. — *Volkomene en zekere genezing door het* **Likeur van Doctor Roland;** *eenig geneesmiddel*, waarlijk *onfeilbaar* tegen de vallende ziekten en andere zenuwziekten, *zelfs diegenen als ongeneesbaar aanzien*. — **Volkomen verdwijning der crisissen van vallenziekte vanaf de eerste dagen der behandeling. de** *Nooit geene mislukking. Duizende getuigschriften*. — Prijs der flesch **5 fr.** — Algemeen Depot : Pharmacie Liégeoise, 37, rue Gramme (Statie van Cornillon) Luik.

Franco verzending tegen remboursement van fr. 5,50.

Maandelijksch prijsraadsel
van den Postrijder
voor de maand Mei

Wanneer de winter is op handen
Vertoon 'k mij nimmer in deez'landen,
Maar als de lieve lentetijd,
Met duizend aangename geuren
En duizend lieflijke kleuren,
Het hart van mensch en dier verblijdt,
Dan is het dat ik word vernomen.
Gij kunt mijn naam te weten komen,
Wanneer gij maar aandachtig let
Op 't geen ik u zal openbaren :
Twee lettergrepen heeft het net.
Wanneer ge de een ervan laat varen
En de eerste zonder deze leest,
Noem ik u een nog jeugdig beest,
Dat haast een anderen naam zal dragen.
Gij kunt er ook nog door verstaan
Waarmee de visschers visschen gaan ;
Gij kunt dit doen naar uw behagen.
Gij hebt zelfs een nog ruimer veld
Tot kiezen als ik u vermeld,
Dat ge aan uw hand het kunt ontdekken,
Daar 't dagelijks u ten dienst kan strekken.
Nu zal ik u ook zeggen, wat
De tweede heeft in zich bevat.
Wanneer gij die vermoogt te lezen
Dan noemt ge, wat in vroeger tijd,
Drie menschen heeft den weg gewezen,
En tot den Hoogen Vorst geleid.

De oplossingen van dit raadsel kunnen schriftelijk ingezonden worden tot *Donderdag 28 Mei*. De oplossingen die niet *schriftelijk* worden ingezonden, nemen geen deel aan de loting.

Tusschen de goede oplossers, die geabonneerd zijn aan den *Postrijder*, zullen de volgende prijzen uitgeloot worden :

1ste prijs : Eene brieventesch (portefeuille)
2de » : Een inktkoker.
3de » : Een kistje van 25 fijne sigaren.
4de » : Een doos brievenpapier en enveloppen.

De prijswinners zijn verzocht, bij het afhalen van den prijs, den adresband hunner gazet mede te brengen.

10

De Veroordeelde Moeder

DOOR

JULES MARY

EERSTE DEEL

DE VEROORDEELING

De eischen van Piéqueur eens voldaan, vernieuwden zich den volgenden dag, werden immer dreigender en de som klom dagelijks.

Het klein erfdeel door den ouden Pacheur achtergelaten, was reeds verzwolgen in den kolk van ontucht en slemperijen.

Combredel had nog niet de minste opmerking gemaakt.

Anna had haren echtgenoot in het koopen en verkoopen vervangen, soms deed zij groote winsten en kon zoo de gegeven sommen verduiken.

Het leven was voor haar een waar martelaarsbestaan geworden. Soms bleef zij gansche dagen te bed, wanneer haar gemoed, onder het inwendig lijden, het hartknagen bezweek. Dan zij onmogelijk de bedriegerij en valschheid in de oogen van haren echtgenoot kon voortzetten.

In het dorp waren hare buitengewone uitgaven voor niemand een geheim meer. Zij werden door de geburen hevig besproken; haar gedrag gelaakt; ja, men schuwde haar ; doch Combredel werd beklaagd.

Deze strijd om de eer duurde drie volle jaren.

Drie jaren van lijden, van schaamte, aan knaging en kommernissen.

Drie jaren waar niet een stond het eerloos verleden harer ouders uit haar geheugen was verdwenen ; waar het schrikaanjagend beeld harer moeder, haars stiefvaders Piéqueur, voor hare oogen bleef zweven.

Drie jaren dat eene stem immer in hare ooren had geroepen :

— Uwe moeder is eene eerlooze !

Zinneloos, het hoofd verliezend, bij eene laatste bedreiging, een laatste eisch van Piéqueur, antwoordde zij niet...

Zij hoopte opnieuw... Piéqueur zweeg, deed van zich niet meer hooren... Zou hij dood zijn ?

Neen, Piéqueur leefde... Een brief van hem, een lange brief, kwam aan Combredel ter hand gesteld worden, waarin de onmensch alles bekend maakte, den sluier van het schrikkelijk geheim oplichtte...

Doch Combredel, de landbouwer onder wiens ruwe borst een heldhaftig hart klopte, wierp den brief in het vuur en zweeg.

De ontroering was te hevig geweest.

Vier dagen later, was Combredel een lijk.

Als een donderslag werd dit gerucht door het dorp van Armoises verspreid :

— De pachter Combredel is dood ! — op vier dagen, bijna schielijk overleden aan eene geheimzinnige ziekte ; in de wreedste pijnen bezweken !

Eenigen meldden dat hij aan den cholera was bezweken.

Neen, vergiftigd !... opperden anderen.

De gebureu vergaderden in kleine groepjes om die zonderlinge dood te bespreken. Gelijk altijd overigens werden er vele verzinsels bij de waarheid gevoegd. Het drama begon eene ongehoorde uitbreiding te nemen. De ingeboren nieuwsgierigheid der buitenlieden vond er stof tot voldoening.

De begrafenis van Combredel, die twee dagen later plaats had, stelde geen einde aan de praatzucht der vrouwen. Niemand verdook nog zijne gedachten. Immers, nu kon men in volle vrijheid zijne beoordeeling te kennen geven: De vrouw was prachtziek en wierp het geld langs deuren en vensters op straat.

Zij werd voor allen een voorwerp van afschuw. Haar gedrag werd in de diepste, verholenste hoeken nagezocht... Men had immers schrikkelijke zaken in haar verborgen leven ontdekt... en die ongehoorde ontdekkingen waren geene uitvindsels, geene verzinsels... Neen, het waren feiten door eigene oogen gezien, door eigene ooren gehoord !

Zoo vertelde vrouw Pauvret dat zij Mevrouw Combredel 's nachts betrapt had in gesprek met eenen vreemdeling, een man van hooge gestalte, bruin van haar en een volwassen baard dragende...

Hyacinthe Leduc, een jongeling van Armoises, die vrouw Pauvret vergezelde, had duidelijk gehoord dat de man tot vrouw Combredel had gezegd :

— ... Duizend frank vóór acht dagen zijn verloopen ! Ik reken op u.

Wie was die geheimzinnige man ?

— Een minnaar, ongetwijfeld, opperde vrouw Pauvret, zooniet waarom moest alles zoo verdoken worden, in den nacht geschieden ?

Wanneer het gezegde van vrouw Pauvret in het dorp was rondgedragen, herinnerden anderen zich ook nog dien geheimzinnigen man gezien te hebben, onder hen bevond zich Laudais, de wagenmaker en Roudier, een landbouwer.

Van zijnen kant verzekerde de paardenkoopman Riquelet, dat hij op de hoeve « de Gloriette » ooggetuige was geweest van een hevig tooneel, eenige dagen voor den dood van Combredel.

— Ik was met den pachter op de jaarmarkt van Rumigny, vertelde Riquelet, de pachter was buitengewoon uitgelaten ; hij was zelfs een weinig door den drank overlast, wat hem nooit gebeurde.

Toen Riquelet aan de hoeve kwam, op het oogenblik van de steenen trap op te klimmen, zag hij een jongeling van twintig tot vijf en twintig jaren, groot en struisch met breede schouders, de deur openen.

— Goeden dag, mijnheer Josillet, zegde hij.

— Ah ! wie daar is, mijnheer Riquelet, antwoordde de jongeling, met roodgeweende oogen. Wat verlangt gij ?

Uw oom, Josillet, heeft mij op de jaarmarkt twee paarden afgekocht. Wij zijn overeengekomen dat de prijs vandaag zou betaald worden, 't is elf honderd vijftig frank.

— M. Combredel is ziek.

— Is het erg ?

— Hij zal misschien den nacht niet doorbrengen.

En Josillet, het hoofd afwendend, pinkte een traan uit zijne oogen.

Zij waren eenige stappen vooruitgegaan tot in het midden van het voorhof.

— Ongelukkig genoeg, heb ik nu de paarden verkocht zonder schrift, meende Riquelet.

— Hoeveel bedraagt de prijs, zegt gij ?

De koopman draaide zijne zwarte klak in de hand en met eenigen twijfel mompelde hij :

— Dertien honderd vijftig frank, ik zegde het u immers daar aanstonds.

— Het weze dus dertien honderd vijftig frank, zegde Josillet. Ik zal zorg dragen dat u diesom betaald worde.

De boer vertrok, de schouders ophalend, en dacht :

— Zij zijn immers rijk genoeg om dit verschil niet te onderscheiden. Wat doet het hun een paar honderd franken meer te betalen. Dit zal immers hun graan niet beletten rijp te worden.

Op hetzelfde oogenblik weerklonk langs den kant der hoeve eene schrillige kreet, eene soort van gebrul.

Riquelet draaide het hoofd om.

Een man half naakt, viel op den grond in de hevigste stuiptrekkingen, het lichaam was samengetrokken en had eene donkerbruine kleur, het oog was met roode lijnen doorstriemd.

Josillet wierp zich op den man en trachtte hem te bedwingen.

— Mijn oom, smeekte de jongeling, keer weder binnen, ga te bed, wat wilt gij hier doen ?... Wat verlangt gij ?

En met eene bijzondere teederheid tilde hij den ongelukkige van den grond op, en droeg hem op zijne armen als een kind in huis weder.

Op dit oogenblik verscheene eene jonge vrouw in de deur, bleek, verwilderd, met hangende haren.

Zij was zoo krachteloos dat zij moeite doen moest om zich recht te houden.

Zij vouwde wanhopend de handen saam.

— Hij is uit mijne armen ontvlucht, schreeuwde zij... Mijn God, mompelde zij met een zucht, heb medelijden met hem ! Red hem !

Als Josillet den zieke binnendroeg, mompelde deze :

— Ik heb dorst, mijne keel brandt! Het is alsof ik vuur in de ingewanden had.

De deur sloot zich toe op de drie personen en alles keerde in de rust weder. Het huis bleef gesloten en het scheen Riquelet dat het beeld der dood boven het dak kwam zweven.

... Zoo waren de geruchten over den dood van Combredel langs om meer vergroot geworden, hadden meerdere uitbreiding genomen.

De stem van het volk deed zich hooren.

Zelfs werden er beschuldigingen uitgebracht, eerst verdoken, dan min of meer ophelderend, en weldra werden ongeteekende berichten naar het parket van Chateau gezonden.

Een onderzoek werd ingesteld.

Laudais, Rouvier, Riquelet, Clotilde Pauvret en Hyacinthe Leduc werden door den prokureur Monsegou ondervraagd.

Ook de knechten en meiden der hoeve ondergingen een verhoor tot inlichting.

Eindelijk werd er in het kabinet van M. Monsegou eene ontmoeting bepaald tusschen M. Savigne, geneesheer van Armoises, met den geleerden dokter Madelor van Chateau.

— Mijn waarde heer, had de keizerlijke prokureur tot Savigne gezegd, de openbare meening met dewelke het gerecht soms afrekenen moet, is door den zonderlingen dood van Combredel in opschudding gebracht. Zelfs is het woord vergiftiging uitgesproken. De leidraad die ons door een bondig onderzoek wordt geleverd, zal ons ongetwijfeld tot de waarheid brengen. Vele punten moeten worden opgeklaard. Ik heb het lijk doen opdelven en eene lijkschouwing zal plaats hebben. Het zal dus noodig zijn om de navorschingen van M. Madelor te vergemakkelijken, dat gij hem de noodige aanduidingen geeft, die gij in den loop der ziekte hebt waargenomen.

Bij het vernemen dier mededeeling was den braven man geheel terneergeslagen.

(Wordt voortgezet.)